

Ἡράκλειτος 5 καὶ τοῖς ἀγάλμασι δὲ τουτέοισιν εὖ χ ο ν τ α ι Ἐμπεδοκλῆς 131 εὖ χ ο μ έ ν ω νῦν αὖτε παρίστασο, Καλλιόπεια. Πρβλ. ἄντεσθαι 2. Καυχιέμαι, Ἐμπεδοκλῆς 2.6 τὸ δ' ὅλον πᾶς εὖ χ ε τ α ι εὐρεῖν.

εὐχή. Δέηση, prayer, Δημόκριτος 234 ὑγιείην εὖ χ ῆ σ ι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι.

εὐώδης. Εὐωδιαστός, sweet scented, Ξενοφάνης 1.3 εὖ ὤ δ ε ς μύρον ἐν φιάλῃ.

εὐφρίσκειν. Εὐρίσκω/ἐπινοῶ, find/contrive, Ξενοφάνης 18.2 χρόνῳ ζητοῦντες ἐ φ ε υ ρ ί σ κ ο υ σ ι ν ἄμεινον. Πρβλ. εὐρίσκειν.

ἐφημέριος (συν. βροτός). Θνητὸς/ἐφήμερος, mortal/ephemeral, Ἐμπεδοκλῆς 3.4 ὧν θέμις ἐστὶν ἐ φ η μ ε ρ ί ο ι σ ι ν ἀκούειν 131 εἰ γὰρ ἐ φ η μ ε ρ ί ω ν ἕνεκέν τις. Πρβλ. ἄνθρωπος.

ἐφιέναι. Ἐπιτρέπω/παραδέχομαι, allow/admit, Παρμενίδης 8.12 ἐ φ ή σ ε ι πίστιος ἰσχύς.

ἐφίεσθαι. Ἐπιθυμῶ, desire, Δημόκριτος 73 ἀνυβρίστως ἐ φ ί ε σ θ α ι τῶν καλῶν.

ἐφικτός (ἀντίθ. ἀδύνατος). Ἐφικτὸς/κατορθωτός, possible/achievable, Δημόκριτος 58 ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων ἐ φ ι κ τ α ί, αἱ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι 59 οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐ φ ι κ τ ό ν, ἣν μὴ μάθη τις. || **ἐφικτόν** (ἐστί). Ἐμπεδοκλῆς 133 οὐκ ἔστιν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐ φ ι κ τ ό ν ἡμετέροις.

ἔχειν 1. Ἐχω/κατέχω, have/possess, Ξενοφάνης 2.4 καὶ πνυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔ χ ω ν 15 ἀλλ' εἰ χειῖρας ἔ χ ο ν βόες ... θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίουν τοιαῦθ' οἷόν περ καὶ τοὶ δέμας εἰ χ ο ν Ἡράκλειτος 2 ζῶουσιν οἱ πολλοὶ ὥς ἰδίαν ἔ χ ο ν τ ε ς φρόνησιν 40 πολυμαθίῃ νόον ἔ χ ε ι ν οὐ διδάσκει 45 οὕτω βαθὺν λόγον ἔ χ ε ι 78 ἦθος γὰρ ἀνθρώπειον μὲν οὐκ ἔ χ ε ι γνώμας, θεῖον δ' ἔ χ ε ι Φιλόλαος 4 καὶ πάντα γὰρ μὰν τὰ γινωσκόμενα ἀριθμὸν ἔ χ ο ν τ ι Διογένης 3 ὥστε πάντων μέτρα ἔ χ ε ι ν